

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 113/12
Люксембург, 6 септември 2012 г.

Решение по дело C-190/11
Daniela Mühlleitner/Ahmad Yusufi, Wadat Yusufi

Възможността на потребителя да призове чуждестранен търговец пред националните съдилища не предполага спорният договор да е сключен от разстояние

Поради това фактът, че потребителят е отишъл в държавата членка на търговеца, за да подпише договора, не изключва компетентността на съдилищата на държавата членка на потребителя

Правото на Съюза¹ цели да защити потребителя, като по-слабата страна по договора, в случаите на трансгранични спорове, като улесни достъпа му до правосъдие, по-конкретно чрез географската близост на компетентния съд. Ето защо потребителят може да призове пред националните съдилища търговеца, с който е сключил договор, дори този търговец да е с местожителство или седалище в друга държава членка, ако са изпълнени две условия: първо, търговецът да упражнява търговските или професионалните си дейности в държавата членка, където потребителят има местоживееене, или с всички средства (например чрез Интернет) да ги насочва към тази държава членка² и второ, спорният договор да попада в обхвата на тези дейности.

Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) пита Съда дали възможността да се сезират националните съдилища предполага договорът между потребителя и търговеца да е сключен от разстояние.

Върховният съд е сезиран като последна инстанция с иск, предявен пред австрийските съдилища от г-жа Mühlleitner, с местожителство в Австрия, срещу Autohaus Yusufi, дружество със седалище в Хамбург (Германия), извършващо търговия с автомобили. Г-жа Mühlleitner иска разваляне на договора за покупко-продажба на превозното средство, което е закупила от Autohaus Yusufi за лична употреба. Г-жа Mühlleitner открива офертата на Autohaus Yusufi след извършено от нея търсене в Интернет. За да подпише обаче договора за покупко-продажба и да получи колата, тя заминава за Хамбург. След като се завръща в Австрия, тя установява, че превозното средство има съществени недостатъци. Тъй като господата Yusufi отказват да поправят колата, г-жа Mühlleitner предявява иск пред австрийските съдилища, чиято международна компетентност е оспорена от ответниците. Върховният съд обаче приема, че търговската им дейност действително е била насочена³ към Австрия, доколкото уебсайтът им е бил достъпен в тази държава и съдоговорителите са осъществили контакти от разстояние (по телефон и електронна поща). Този съд се пита обаче дали за компетентността на австрийските съдилища е необходимо договорът да е сключен от разстояние.

С решение от днешна дата Съдът отговаря, че възможността на потребителя да призове пред съдилищата на своята държава членка търговец с местожителство или седалище в друга държава членка не е обвързана с условието договорът да е сключен от разстояние.

¹ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74, наричан „Регламент „Брюксел I““).

² Или към няколко държави, включително тази държава членка.

³ Вж. във връзка с това условие Решение на Съда от 7 декември 2010 г. по дело Pammer и Hotel Alpenhof (C-585/08 и C-144/09), вж. също Прессъобщение № 118/10).

Ако до 2002 г.⁴ европейската правна уредба изискваше потребителят да е предприел в държавата членка по своето местопребиваване нужните стъпки за сключването на договора⁵, настоящата правна уредба⁶ вече не съдържа подобно изискване. С това изменение законодателят на Съюза цели да осигури по-добра защита на потребителите.

Основното условие за прилагането на това правило е търговската или професионалната дейност да е насочена към държавата, където потребителят има местоживееене. В това отношение, както установяването на контакт от разстояние, така и резервирането на стоки или услуги от разстояние или a fortiori сключването на потребителски договор от разстояние са показатели за връзка на договора с такава дейност.

Поради това ако i) търговецът с местожителство или седалище в друга държава членка упражнява търговските или професионалните си дейности в държавата членка, където потребителят има местоживееене, или с всички средства ги насочва към тази държава членка⁷ и ii) ако спорният договор попада в обхвата на тези дейности, потребителят може да призове пред съдилищата на своята държава членка този търговец, дори договорът да не е сключен от разстояние, тъй като е подписан в държавата членка на търговеца.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

---

⁴ Регламент № 44/2001, посочен в бележка под линия 1, влиза в сила на 1 март 2002 г.

⁵ Вж. Брюкселска конвенция от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3), изменена с последващите конвенции за присъединяването към нея на новите държави членки.

⁶ Вж. бележка под линия 1.

⁷ Или към няколко държави, включително тази държава членка.